

संवत्, व्य, वत्सरः । इत्यमरः ॥ प्रधुना विक्रि-
मादित्यराजवत्सरः संवत् इति ख्यातः ॥ (स्त्री
भूमिविशेषः । यथा, वाजसनेयसंहितायाम् ।
११।१२।

“वरिष्ठामनु संवत्म् ।”

“वन सभक्तौ संवन्ते सम्यगभज्यते गृहरणार्थं
क्षिप्यते इति संवत् पूर्वस्य वनतेः क्षिप्यतदूपम्
वत्क्षननयोग्या भूमिः संवत् । सा च पाषाणाय-
भावेनातिप्रशस्तत्वाहरिष्ठे लुप्यते ।” इति तद-
भाष्यम् ॥॥ संवत्सः । इति निघण्टुः । २।१०॥

संवत्सरः, पुं, (स वसन्ति ऋतवो यत्र । सं + वस
निवासे + “संपूर्वात् चित् ।” उणा० ३ । ७२ ।
इति तसरन् । वत्सरः । इत्यमरः ॥ “संवसन्ति
ऋतवो अत्र संवत्सरः । वस औ निवासे
नाम्नोति सरः सस्य तः । संवदति भावान्
इति वदो रूपवा ।” इति भरतः ॥ पञ्चविध-
वत्सरान्तगतप्रथमवत्सरः । यथा—

“शकाब्दात् पञ्चभिः शेषात् समाद्यादिषु वत्-
सराः ।

संपरीदानुपूर्वाच्च तथोदापूर्वका मताः ॥”
संवत्सरादिफलं विष्णुधर्मोत्तरे ।
“संवत्सरे तथा दानं तिलस्य च महाफलम् ।
परिपूर्वं तथा दानं यवानाञ्च द्विजोत्तमाः ॥
इदापूर्वैश्च वस्त्राणां धान्यानाञ्चानुपूर्वके ।
उदासंवत्सरे दानं रजतस्य महाफलम् ॥
ज्योतिर्विदस्विज्यमध्यात् प्रभवादेश्च सन्धवम् ।
ऊनुस्तद्वत् समाद्यादिवर्षाणामपि सन्धवम् ॥”
इति मलमासतत्त्वम् ॥

संवदनं, स्त्री, (सं + वद + ल्युट् ।) आलोचनम् ।
वशीकरणम् । इति मेदिनी ॥ (यथा, महा-
भारते । ३।२३२।५७।

“एतज्जानामाहं कर्तुं भर्तुः संवदनं महत् ।
पसत्स्त्रीणां समाचारं नाहं कुर्यान्न कामये ॥”
संवादः । इति हेमचन्द्रः ॥

संवदना, स्त्री, संवदनम् । वशक्रिया । यथा ।
मणिमन्त्रोपधेशीकरणं संवदनम् । संपूर्वा
वदिवशीकरणे ऽऽवेत्यनट् । संवदना देति
केचित् । करणेनटि वशक्रियासाधने मणि-
मन्त्रादावपि । जयत्रियः संवदनं यतस्तदिति
रघुः । संवलनमिति पाठान्तरम् इत्यमर-
टीकायां भरतः ॥

संवदनं, स्त्री, (सं + वन + ल्युट् ।) संवदनम् ।
इत्यमरटीकायां रामायणम् ॥ (यथा, कथा-
सरित्सागरे । ३४।१६८।

“इदयानुप्रवेशो हि प्रभोः संवननं महत् ॥”
संवरः, स्त्री, (सं + वृ + “ग्रहहृदिचिगमश्च ।”
२।३।५८। इति अप् ।) जलम् । बौद्धमत-
विशेषः । इति केचित् ॥ रभसे मकारमध्य-
पाठः । तत्र सम्बधातोररप्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥

संवरः, पुं, दैत्यविशेषः । मरुद्विशेषः । हरिण-
विशेषः । इति केचित् ॥ रभसकोषे संवर इति
पाठः ॥ (कचित् गम्बर इति च दृश्यते ॥)

संवर्त्तः, पुं, (सं + हृत् + घञ् ।) प्रलयः । इत्य-
मरः ॥ (यथा, भागवते । ८।१५।२६।

“दक्षिण दिशो दिग्भिः संवर्त्ताग्निरिवो-
त्थितः ॥”)

मुनिविशेषः । (यथा, मार्कण्डेये । १३०।११।
“ऋत्विक् तस्य तु संवर्त्ता बभूवाङ्गिरसः सुतः ।
भ्राता हृहस्यतेर्विप्र महात्मा तपसां निधिः ॥”

अयं हि धर्मशास्त्रप्रयोजकानामन्यतमः ॥)
कर्षफलहन्तः । इति मेदिनी ॥ मेघः । इति
शब्दरत्नावली ॥ (यथा, हरिवंशे । १२०।८०।

“शुन्वे सुमहान् शब्दः संवर्त्तनिनदो यथा ॥”
मेघनायकविशेषः । तस्य विवरणं यथा,—

“त्रियुते शाकवर्षे तु चतुर्भिः शेषिते क्रमात् ।
आवर्त्तं विश्वं संवर्त्तं पुष्करं द्रोणमम्बुदम् ॥
आवर्त्तो निर्जलो मेघः संवर्त्तश्च वृहदकः ।
पुष्करो दुष्करजलो द्रोणः शस्यप्रपूरकः ॥”
इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

संपूर्वकान्तःस्वकारादिहतधातोः घञ्प्रत्ययेन
निष्पन्नत्वादनुस्वारमध्यः । मकारमध्योऽप्य-
यम् ॥

संवर्त्तकः, पुं, (संवर्त्तयतीति । सं + हृत् + णिच्
खुल् ।) बलदेवः । इति शब्दरत्नावली ॥ बल-
देवस्य लाङ्गलम् । बड़वानलः । इति हेमचन्द्रः ॥
(यथा भागवते । १२।४।८।

“ततः संवर्त्तको वज्रिः सङ्घर्षणमुद्योतितः ।
दहत्यनिलवेगोत्थः शून्धान् भूविबरानय ॥”
संवर्त्तकौ, [न] पुं, (संवर्त्तकोऽस्यास्त्योति ।
इनिः ।) बलदेवः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

संवर्त्तिः, स्त्री, (समाकृत्प्रकारेण वर्त्तते इति ।
सं + हृत् + “हृपिपरुहोति ।” उणा० ४ ।
११८ । इति इन् ।) संवर्त्तिका । इत्यमर-
टीकायां भरतः ॥

संवर्त्तिका, स्त्री, पद्मस्य केशरसमोपस्थदलम् ।
इत्यमरः ॥ पद्मादीनां जटिकाकारे नववत्वे
इत्यन्वे । समाकृत् वर्त्तते वर्द्धते इति संवर्त्तिका
णकः । संवर्त्तयति वेष्टयतीति वा नाम्नोति इ-
प्रत्यये संवर्त्तिरपि । संवर्त्तिनवपत्रिकेति वीपा-
लितः । पाञ्चोणादीति ईपि संवर्त्ती च अतः
स्वार्थे के संवर्त्तिका । सामान्यनूतनपत्रेऽपि
संवर्त्तिकेति इडचन्द्रः ॥ दलमात्रं च संवर्त्ति-
केति मधुः । कुर्वाणा समकोचयद्गुणतान्य-
श्रोजसंवर्त्तिकेति मुरारिः । इति भरतः ॥

संवर्द्धकः, त्रि, (संवर्द्धयतीति । सं + हृध् +
णिच् + खुल् ।) संवर्द्धनकारो । इति हेमचन्द्रः ॥

संवर्द्धनं, स्त्री, (सं + हृध् + ल्युट् ।) समाग्-
हृदिः । सन्दीपनम् । संपूर्वहृधधातारनट्प्रत्य-
येन निष्पन्नम् ॥ यथा, महाभारते । १।६१।१०१।

“पुरुषः स विभुः कर्त्ता सर्वभूतपितामहः ।
धर्मसंवर्द्धनार्थाय प्रयत्नं ऽन्यकदृष्टिषु ॥”

क्रीडनम् । यथा, रामायणे । १११।१०१।
“नित्यं प्रियवादेन तथा संवर्द्धनेन च ॥”
“संवर्द्धनं क्रीडनम् ।” इति तट्टीका ॥

संवर्द्धितः, त्रि, (सं + हृध् + णिच् + क्तः ।)
समागृह्णविशिष्टः । यथा,—

“अथ प्रभावोपनतेः कुमारं
कन्यद्रुमौल्यै रवकौर्ष्ये पुष्यैः ।

उवाच वाग्मी दशनप्रभाभिः
संवर्द्धितोरः स्वलतारहारः ॥”

इति रघौ ५ सर्गः ॥

संवर्द्धितः, त्रि, (सं + वल + क्तः ।) मिश्रितः ।
एकद्वीकृतः । यथा । प्रकृतग्रन्थस्य स्वरसंवर्द्धित-
स्यैव पाठस्य धर्तुमुचितत्वाद्ग्रामप्रधारणं
युक्तम् । इति पञ्चताजागदीशो टीका ॥

अन्यच्च ।
“प्रतीयमानः प्रत्येकं प्रथमं हेतुरुच्यते ।

ततः संवर्द्धितः सर्वो विभवादिः सचेतसाम् ॥”
इति साहित्यदर्पणे ३ परिच्छेदः ॥

संवसयः, पुं, (संवसत्यत्रेति । सं + वस + “उप-
सर्गं वसे ।” उणा० ३ । ११४ । इति अथः ।)

ग्रामः । इत्यमरः ॥

संवहः, पुं, (संवहतीति । सं + वह + णच् ।
समवायुनगंतप्रशस्तवायुः । स तु उहहवायो-
रुपरिष्ठः । इति सिद्धान्तशिरोमणिः ॥ (यथा,
महाभारते । १२।३२८।४२।

“चतुर्थः संवहो नाम वायुः स गिरिमहिनः ।
येन वेगवता रुम्हा कृतेणारुजता नगान् ॥
वायुना सहिता मेघास्तो भवन्ति बलाहकाः ।
दास्यन्तीत्यातमस्यारो नभसः स्तनयितुमान् ॥”
संवाटिका, स्त्री, गृह्णाटकः । इति जटा-
धरः ॥

संवादः, पुं, (सं + वद + घञ् ।) सन्देशवाक्यम् ।
समाचार इति यावत् । तत्पर्यायः । वाचिकम् २
सन्देशः ३ । इति जटाधरः ॥ सन्देशवाक् ४ ।

इत्यमरः ॥ वाचिकं तद्वेदयत्र दूतत्वेनाभि-
शंसनम् । इति शब्दरत्नावली ॥ (मिथः-
सम्भाषणम् । यथा, गीतायाम् । १८।७०।

“अध्येषते च य इमं धर्मं संवादमावयोः ।
ज्ञानयज्ञेन तेनाहमिष्टः स्यामिति मे मतिः ॥”)

संवासः, पुं, (सं + वस + घञ् ।) संवासः ।
गृहम् । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, हहत्-
संहितायाम् । ८५।१३।

“भयदो जनसंवासात्
यदि भाण्डान्यपनयेत् काकः ॥”)

पुरवासिनां विहारार्थं पुरमध्ये बहिर्ज्वा
अनाहतस्थानम् । तत्पर्यायः । सन्निवेशः २
सन्निकर्षणम् ३ । इति जटाधरः ॥ (यथा,
रामायणे । २।४८।४।

“शृण्वन् वाचो मनुष्याणां ग्रामसंवास-
वासिनाम् ।

राजानं धिक् दशरथं कामस्य वशमास्थितम् ॥”
एकत्रावस्थानम् । यथा, मनुः । ८।२७३।

“ब्राह्मण्यं सह संवासे चाण्डाल्या तावदेव तु ॥”
संवाहः, पुं, (संवाहतीति । सं + वह + णिच् +
अच् ।) अङ्गविमर्दकः । इति जटाधरः ॥